

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Memoriale Vitae Domini Et Salvatoris Nostri Iesv Christi

Alfonso <de Madrid>

Coloniæ, 1608

Contemplatio diei Martis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48900](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48900)

lestis Paradisi aulam circumferret, quid mirum eam insolita quadam luce resplenduisse? Secunda est: Non cognoscebat eam esse tam eximie dignitatis & excellencie, donec peperit filium. Tum enim planius ei hec mysteria patefacta fuere, partim per Angelos, partim per homines. Eadem est sententia S. Chrysostomi, qui in expositione illorum verborum S. Lucæ, *Et reclinauit eum in praesepio, quia non erat ei locus in diuersorio,* eundem his verbis sensum attribuit. *Lucæ 1.*

CONTEMPLATIO
diei Martis.

HAC die considerabis quomodo Beatiss. Virgo, sub finem noui mensis ad sacratissimum partum se præparauerit, assiduis precibus diuinum nume interpellans, vt sibi gratiam impartiretur, sanctissimum filium eius in nostra humanitate dignè tractandi, ei que seruiendi.

Considerabis etiam quomodo per eundem tempus necessariu fuerit sponso eius.

so eius Iosepho, ex Nazaretho Bethlehemum proficisci, vt illic inscriberetur, ac tributum à Cæsare Augusto impositum, dissolueret. Is autem cum Beatiss. Virginem sponsam suam, partui sciret esse vicinam, eamque in Bethlehem parituram esse, diuino spiritu id efficiente, intelligeret, decreuit eam itineris sui comitem assumere. Apparauit ergo sanctissima virgo lintheola, munda quidem sed vilia & exigui precij, quibus pretiosissimum infantem inuolueret.

Posteaquam Bethlehemum appulissent, (ordinante sic diuina prouidentia) nullum repererunt in tota vrbe, propter hominũ qui eo ad nomina sua danda, & tributum solendum concurrerant, nimiam multitudinem, domicilium, in quo hospitarentur. Quapropter nocte propinquantem, cum nullum inuenissent locum aptiorem & conuenientiore, vile quoddam stabulum, quod pauperũ vsibus deseruiebat, qui in vrbe hac venientes, inibi animalia sua stabula-

bulabant, subierunt. Egredere hic in spiritu, obuiam generosæ, delicatæ, & verecundæ huic Virgini, & roga eam, vt domus tuæ velit vti hospitio, & præcipuam ei cordis tui aulam, in qua requiescat & moretur attribue. Nam ex præsentia & conuersatione tam nobilis hospitæ, non poteris non eximia bona & comoda haurire: nobiletabit enim plurimum habitaculum tuum, & relinquet in eo signa & vestigia præsentis ac liberalitatis suæ: nec à vulgari magnatû more, qui idem facere consueuerunt, degenerabit.

In hoc stabulo, si rectè contempleris, inuenies illam forsitan in humili aliquo seruitio occupatam, nimirum, vel in præparando loco, cui proximum erat præsepium, pro instantis partus necessitate: vel in cibis pro sponsi sui cœna apparandis. Nam Beatiss. Virgo (vti contemplatiui affirmant) toto eo tempore, quo Dei filio grauida fuit, sine cibo permansit.

Sive

Si verò eam paulò seriùs intuearis, reperies eam in profundissima contemplatione immersam: ab ipso enim noctis crepusculo ad mediam vsque noctem, foelicissima hæc Virgo in feruētissimis precibus, & altissimis contemplationibus perstitit. Dominum rogans, vt se dignum Filij sui Sanctissimi ancillam constitueret.

Hora iam foelicissimi partus imminente, magno cum gaudio, sine vlllo dolore, & integritatis violatione DEI Patris & suum in hac lucem edidit filium: quem simulatque natus esset, vti Deū adorauit, & summa cum animi commiseratione, omnia quæ teneritudini eius conuenientia esse poterant, præstitit: secundum temporis necessitatem, locique possibilitatem & commoditatem, qui talis erat S. Luca affirmante, vt necessè habuerit pretiosissimum filium, pro lecto siue cunabulis in sordidissimi illius stabuli præsepio collocare, quia nullum in paupere hoc domicilio locum inueniebat commodiorem.

Possuat

Possunt hic considerari profunda humilitas, extrema paupertas, & zelus poenitentiae Domini & Salvatoris nostri IESU Christi; qui cum matrem, locum & tempus posset eligere: matrem nihil secius elegit pauperrimam; locum vilem & contemptum; tempus asperrimum & molestissimum; approbans hac ratione ea quae carni graua sunt & molesta, & contraria reprobans: quo ijs qui spirituales vitam inire, atq; in ea proficere vellent, consuleret. Quocirca persuadere nobis debemus certissimum id esse quod S. Bernardus ex hisce fundamentis quodam in loco infert, cum ait.

*Infans noster Christus, & si homo S. Bern. in
erat, tamen in principio apud Deum, serm. 2.
& Deus erat, eiusdem cuius nunc est, de Nati-
sipientia & potestatis, utpotè Dei vir- uitat.
tus & Dei sapientia. Nasciturus ita-
que Dei filius, cuius in arbitrio erat
quodcunque vellet eligere tempus, ele-
git quod molestius est, praesertim par-
uulo & pauperis matris filio, quae vix
pannos haberet ad inuoluendum, praesertim
sepe*

sepe ad reclinandum. Et post pauca: Christus qui non fallitur, elegit quod carni molestius est. Id ergo melius, id vtilius, id potius eligendum: & quisquis aliud doceat vel suadeat, ab eo tanquam à seductore cauendum. Et rursus: Christus est promissus olim per Esaiam, Paruulus sciens reprobare malum & eligere bonum. Malum ergo voluptas corporis, bonum verò afflictio est. Siquidem & hanc eligit, & illam reprobat puer sapiens, verbum infans. Hucusque S. Bernard.

Qui vt ea quæ dixerat clariùs probaret testes adducit, vile stabulum, præsepe angustum, hyemalis temporis asperitatē, matrem pauperem, de qua nusquam legitur, quod domum, vineam, agrum, aut aliam hæreditatem possederit, quamuis non esset filia pauperum sed diuitum parentum: verum ipsa cum nosset, quanta bona secum adduceret paupertas, tum ad conscientia serenitatem, tum ad spiritualem requiem, iam inde à prima pueritia, totis eam viribus amplexata fuerat, conformans

mans se in hoc voluntati summi Regis & Domini, qui nostræ salutis & instructiōis gratia egenus factus est, & (vti de seipso in Euangelio affirmat) in hac vita nihil omninò proprii habuit, in quo caput suum sanctissimum reclinaret. Hanc ob causam pretiosissima hæc virgo putauit, etiam sibi conuenire, in hoc mundo vti Sanctus Ioannes Chrysostomus testatur, non modo diuitijs non affluere, sed nec ancillæ alicuius ministerio vti, aut simplicem equitaturam seu vile aliquod animal, quo tenera & delicata puella iter ex Nazaretho Bethlehemo agens, aut ex Bethlehemo domum rediens veheretur, possidere: verum ipsa sibi erat & ancilla & magistra.

Idem Sanctus Doctor affirmat, cui & Sanctus Hieronymus subscribit, Beatiss. Virgine colo & fuso, sibi & Filio victum quæsiuisse. Quocirca qui paupertate premuntur, non debent propterea se in foeliciores existimare, sed potius
magna

magnum solatium capere, ex consideratione extremę paupertatis, quã vident & contemplantur in eximijs & heroicis hisce personis, DEI matre ac filio.

Quod si quis dubitans interroget, cuius ergo fuerint animalia, quę (secundum communiorem & iam receptam cõtemplationem) Christum Redemptorem in præsepio iacentem venerati fuere. Respondent Doctores contemplatiui, illa aliorum qui similiter in idem stabulum, propter diuersorij inopiam, aut numerorum difficultatem diuerterant, esse potuisse.

*CONTEMPLATIO
diei Mercurij.*

HAC die considerabis, quomodo tenellus infans octauo die, in delicata & admodum sensibili carne sua, circumcisionem pati voluerit: ad quam licet obligatus neuiquam foret, attamen vt amorem & charitatem suam im-

men.